

НОВЪ ПОГЛЕДЪ

Независимъ вестникъ. Излиза сръда и събота.

Редакторъ АСЕНЬ ЦАНКОВЪ. Абонаментъ за 100 броя 80 лв. Официални обяви по 1 лв. на дума съ най-малка такса 100 лева. Всичко въ предплатата. Единъ брой 1 левъ.

Адресъ: НОВЪ ПОГЛЕДЪ — Плъвенъ. Ржкописи не се връщатъ. Реклами по особени тарифи само въ предплатата.

РАЗДВИЖВАНЕ на партиите

Демократическиятъ говоръ предъ изпитание. Срещите на Н. В. Царя съ партитните водители. Изненади за утешния денъ

Още ненастяла есента и очевидно е, че причините съмнения са много. Тък не съ само партиите. Обстоятелствата, които налагатъ свикването на конгреса на управляващата партия се обуславят и отъ причини съ чисто държавен характеръ.

Първомъ земедѣцъ отъ Врабча 1 подѣха инициатива за свикването на извнредна сесия Народното събрание.

Тази инициатива раздвижи всички партии. Раздвиженето даде поводъ и за неофициални преговори. Съ преговорите се стигна до тамъ, където могатъ да стигнатъ оръдътъ, ракътъ и щуката. Защото водачите на Сговорът майсторски лавиратъ и нищо положително не казватъ.

Инициативата на земедѣцъ като постави на изпитание отношенията на партиите.

За българскиятъ народъ обаче стана явно, че нѣкои могатъ да искаатъ едно, а властьта да сервира друго. И ние имаме: Сговорът заговори за вториятъ си редовенъ конгресъ.

По-първите хора на Демократическиятъ говоръ били за по-скорошното свикване на конгреса. Тък били въ пълно съгласие да се изгладятъ всички търкания на племената въ Сговора и да се постигне пълно единомислие и единодушие въ управлението.

Това може би да е така. За опозицията, обаче, свикването на втория партиенъ конгресъ на Сговора се налага и отъ други по-дѣлбоки причини, които застрашаватъ Сговорът съ разкапване.

Замисленъ е и Н. В. Царя, който преди нѣколко дена започна разговори съ представителите на партиите. Срещите продължаватъ.

Този месецъ ще има много нѣщо да чуемъ.

Практическа лозарска беседа

Единъ хубавъ починъ на плъвенското лозарско дружество

На 31 т. м., недѣля, Плъвенското лозарско дружество заедно съ Държавната лозарска опитна станция устройватъ практическа лозарска беседа въ лозето на Опината станция — мястността „Балла-байръ“ — надъ лозето на Въжаровъ.

Ще говори началника на станцията г. Ст. Икономовъ по отглеждането на десертните грозда. Нагледно ще се покажатъ всички рѣзитби и по-важни работи.

Сборень пунктъ площа предъ общината.

Изъ плъвенското шивашко сдружение

Шивашкото сдружение въ Плъвенъ е имало събрание, на което делегатът г. г. Ник. Димитровъ и Хр. Илиевъ съ дали отчетъ за XI редовенъ конгресъ и браншовата конференция, състояла се на 24, 25 и 26 май г. въ София.

Събранието единодушио е гласувало резолюция, пълниятъ текстъ на която ще предадемъ въ следния брой.

Изъ Плъвенски общи съветъ

Презъ седмицата ще биде свиканъ плъвенскиятъ общински съветъ.

Съветътъ ще разгледа нѣкои търгове. Кметът г. Ив. Миндилковъ ще направи докладъ по мисията си въ София въ свръзка съ нѣкои финансови въпроси.

Работитъ по новата гара въ Плъвенъ се привършватъ

Разрешенъ кредитъ за отводнителния каналъ

Министерството на желѣзниците е разрешило необходимия кредитъ за довършването на отводнителния каналъ при новата гара въ Плъвенъ. Съ този кредитъ работитъ около новата гара се привършватъ. Остава да се разреши въпроса за единъ мостъ, който тръбова да се построи надъ линията по искането на министерството. Мостът ще биде построенъ отъ общината и ще струва около 400—500 хиляди лева.

Въ най-скоро време общинскиятъ съветъ ще се занима съ въпроса за постройката на моста.

За административните промѣни

Недоволството на „Лжичи-ститъ“

Както съобщихме и по-преди, административните промѣни не застъпиха Плъвенъ и плъвенския окръгъ.

Групата на г. Ал. Цанковъ имаше голѣми надежди да наложи за окръженъ управителъ въ Плъвенъ свой човѣкъ, но не успѣ.

Неудовлетворението на Цанковата група е предизвикало нови раздвижвания между племената на Сговора въ Плъвенъ.

Хората на г. Ал. Цанковъ очаквали наредления за нова агенция предъ изборите въ свръзка съ споразумението между Сл. Василевъ и Ким. Георгиевъ.

Акцията на Всеългарски съюзъ „Отецъ Паисий“ въ всенародна

Петицията на тримата македонски пратеници ще бъде потвърдена отъ цѣлия български народъ.

Всеългарскиятъ съюзъ „Отецъ Паисий“ е отпоналъ една акция, която добива всенароденъ характеръ. Касае се за петицията до Обществото на народите, подадена преди известно време отъ тримата македонски пратеници, които се озоваха въ Женева.

Въ позива на съюза „Отецъ Паисий“, който е разпратенъ до всички редактори на вестници, списания и до всички обществени учреждения и организации, се иска въ името на мира и справедливостта, Съветътъ на О. Н. да се занима съ македонската петиция и приложи къмъ нея мемоаръ и да съдействува, щото югославянското правителство да изпълни задълженията, произтичащи отъ единъ международенъ договоръ, сключенъ между България и великиятъ сили и поставенъ подъ контрола на Обществото на народите.

Нѣкои редакции на плъвенските вестници съ получили копие на петицията и съ я пратили до Секретариата на Обществото на народите.

Ималъ ли е Омарчевски среща съ бившия царь Фердинандъ

Едно опровержение на Петко Балкански

По поводъ „писмото“ отъ Недѣлко Атанасовъ до Александър Радоловъ, печатано въ в. „Демократически говоръ“, бр. 2039, въ което се говори за срещата на г. Омарчевски съ Фердинандъ и въ което писмо на нѣколко мѣста се замѣсва моето име и моето дѣйство като емигрантъ, моля Ви, въ интереса на правдивото освѣтление на общественото мнение да дадете гласностъ на следното:

„Писмото, въ автентичността на което би могло да има известно съмнение се твърди, че Омарчевски билъ ималъ среща съ Фердинандъ. Азъ твърдя, че презъ време на пребиваването на Омарчевски въ Берлинъ сме бивали винаги заедно и никаква среща не е имала съ Фердинандъ. Изявления въ Берлинската преса сѫ давани, но въ тяхъ се е излагало само тежкото и непоносимо стопанско, политическо и международно положение на българския народъ подъ управлението на Сговора, но никъде не се е поменавало за нѣкакви си желания бѫдещи коалиции на земедѣлци съ национал-либерали.“

Въроятно и г. Пеню Даскаловъ не е искалъ на времето си да печати въ в. „Независимъ“ „писмото“ приподписано отъ покойниятъ д-ръ Василий Радославовъ.

Отъ писмото печатано въ

„Демократически говоръ“ за всѣки честенъ човѣкъ, който има здравъ разумъ, остава впечатлението, че то е съчинено или въ редакцията на вестника, или пъкъ самата редакция е ловко подведената отъ нѣкои заинтересовани лица.

Петко Балкански.

Плъвенски градски театъръ

Днесъ пристига новиятъ съставъ на Плъвенски градски театъръ.

Къмъ стария съставъ влиза нови сили: Ангелъ Тодоровъ, Тачевъ и Тачева, Бобчевски, Олга Петрова и Дочо Касабовъ, Режисьоръ Г. Костовъ.

Тия дни започватъ репетициите. Сезонътъ ще се открие въ началото на октомврий. Репертоарътъ на театъра е съвсемъ новъ.

МАГАЗИНЪ „ТРАПЕЗИЦА“

пушна съ неимовѣрно намалени цени всички порцеланови, фаянови, стъкларийни, емайлови и пр. издѣлія и кухненски принадлежности.

ТАБЛЕНИ КРЕВАТИ

отъ най-реномираната Русенска фарбика на М. Иордановъ на фабрични цени. Металически стоки, разни видове аржанъ пла-ке, сервизи и голѣмъ изборъ отъ музикални инструменти и принадлежности имъ и пр. на

КОНКУРЕНТНИ ЦЕНИ. Порцеланъ на килограмъ.

Продажба въ брой и на срочни изплащания.

Съ почтание:
МАГАЗИНЪ „ТРАПЕЗИЦА“
(подъ хотелъ „Балканъ“).

По поводъ митрополитския изборъ въ Вратца

„Пастирско дѣло“ бр. 32 отъ 1930 год. много е избръзълъ да „канонизира“ епископъ Павел за Врачански митрополит. Каноническиятъ изборъ за Врачански митрополит още не е съвсемъ свършенъ фактъ. Той е само подготвенъ. А да се бърза въ подобенъ случай е най-малко неумѣстно. Подобно избръзване не може друго да се обясни, освенъ да се направи известно давление, където тръбва и отъ незнание Екзархийския уставъ.

Въпроса обстойно е изясненъ въ органа на Св. Синодъ „Църковенъ вестникъ“ бр. 6 отъ 914 година отъ Д. Ласковъ. Предаваме го текстуално.

Споредъ Екзархийския уставъ, избирането на Митрополитъ въ Българската църква става по следната строго узаконена тройна система: 1. Св. Синодъ на Българската църква най-напредъ самъ опредѣля листата (каталога) на достоизбирамите кандидати (чл. 37 отъ Екзархийския уставъ); 2. епархийските духовни и свѣтски избиратели, подъ председателството на делегиранъ отъ Св. Синодъ намѣстникъ избиратъ двама души отъ представената синодална листа (чл. 41) и 3. отъ тия двама души после Св. Синодъ следъ като удобри правилността на Екзархийския изборъ, избира единъ (чл. 44). А това ще рече, че не този отъ двамата кандидати, който събере най-много гласове на Екзархийския изборъ, се счита за избранъ, а този, когото Св. Синодъ на чело съ Негово Блаженство Екзархъ избератъ отъ двамата, той се счита за канонически избранъ Митрополитъ на овдовѣлата епархия. Отъ тия три последователни акта въ избора, очевидно, първите два по духотъ на Екз. уставъ се смѣтатъ само като подготвителни, а третият и последниятъ е решителенъ и окончателенъ, — затова и този именно актъ се и нарича въ устава канонически изборъ. Чрезъ първия актъ (вписането на едно духовно лице въ каталога), Св. Синодъ избира тъй наречените достоизбирами; това сѫ ония клирици на Българската църква, които Св. Синодъ нарича, сѫ достойни да управяватъ епархии. Чрезъ (втория актъ) Епархийските избиратели, „Клира и народъ“ отъ епархиите, сами избиратъ измежду достойните двама души, които тъй наричатъ за по-достойни, а чрезъ третия и последниятъ актъ вече Св. Синодъ отъ двамата избира този, когото той нариди за най-достойенъ. Както виждаме системата е доста сложна, но затова тя има тази добра страна, че отъ една страна на дава право и на народа да вземе участие въ избора на своите духовни пастири, а отъ друга — чрезъ нея достатъчно се гарантира възможността да може да се направи най-добъръ подборъ на лицето.

Че такъвъ е именно реда за избиране на митрополитъ въ българската църква — въ това всѣкъ може да се увѣри, като прочете чл. чл. 41 и 44 отъ Екзархийския уставъ заедно съ обясненията, които Св. Синодъ е далъ на тия два члена. Чл. 41 гласи така: „Следъ пристой на къ Богу молитва като почне заседанието, избирателите, по покана отъ намѣстника, избиратъ съ тайно гласоподаване две лица изъ каталога, а ония, които добиятъ пълно висшегласие, провъзгласяватъ се като законоизбрани отъ клира и народа на епархиите за достойни приемници на овдовѣлния престолъ.“

Че такъвъ е именно реда за избиране на митрополитъ въ българската църква — въ това всѣкъ може да се увѣри, като прочете чл. чл. 41 и 44 отъ Екзархийския уставъ заедно съ обясненията, които Св. Синодъ е далъ на тия два члена. Чл. 41 гласи така: „Следъ пристой на къ Богу молитва като почне заседанието, избирателите, по покана отъ намѣстника, избиратъ съ тайно гласоподаване две лица изъ каталога, а ония, които добиятъ пълно висшегласие, провъзгласяватъ се като законоизбрани отъ клира и народа на епархиите за достойни приемници на овдовѣлния престолъ.“

На тоя чл. отъ Екз. уставъ ето какво обяснение дава Св. Синодъ. Въ протоколъ № 68,

гласие наддѣлъва гласъ на намѣстника.

Смисълъ на този членъ е много ясенъ: избирателите сѫ длѣжни да гласуватъ за двама души и то отъ представената листа; следователно тѣ нѣматъ право да гласуватъ за лица, които не фигуриратъ въ синодалната листа; после, тѣ нѣматъ право да избиратъ само едно лице, а непременно двама души, — защото въ противенъ случай би се отнѣла възможността на висшата църковна власт, респективно Св. Синодъ, да може и той да упражни своето изборно право, което се предвижда въ чл. 44 отъ Екз. уставъ. Споредъ духътъ и буквата се подразбира още, че двамата души, за които гласуватъ епархийските избиратели, тръбва и двамата да получатъ пълно висшегласие, т. е. за тѣхъ тръбва да гласуватъ повече отъ $\frac{1}{2}$ присъствующи на избора духовни избиратели; иначе, т. е. ако единъ отъ кандидатите получи висшегласие, а всички други кандидати получатъ отъ половината по-малко гласове — въ такъвъ случай избора се смята за нестаналъ. А шомъ като двама души отъ кандидатната листа получатъ пълно висшегласие, тогава и двамата тѣ се провъзгласяватъ като законноизбрани отъ клира и народа на епархиата за достойни приемници на овдовѣлния престолъ“. Такъвъ е, напр., случая сега съ избора на Врачанска епархия. Изборъ тукъ се смята за станалъ, защото действително двама души отъ кандидатите получиха пълно висшегласие: една 14 гласа (Преосвещен. Климентъ) и другия 12 гласа (Преосвещен. Неофитъ) при 18 души духовни избиратели. Обаче това никакъ не ще рече, нито че избора се е свършилъ вече, нито че единъ отъ кандидатите получилъ пълно висшегласие, а другия не, както съвсемъ тенденциозно е съобщена работата и на в. „Миръ“ бр. 4124. Напротивъ, тукъ и двамата кандидати сѫ получили пълно висшегласие, затова и избора се смята за станалъ. А пъкъ щомъ е така, че рече съгласно чл. 41 отъ Екз. уставъ тѣ и двамата се считатъ за еднакво избрана.

Съ това избирателните права на „клира и народа“, предвидени въ Екз. уставъ, се изчерпватъ; по-нататъкъ кой отъ двамата „законоизбрани“, еднакво достойни приемници, ще заеме овдовѣлния Митрополитски престолъ — това е вече право на Св. Синодъ, начело съ Негово Блаженство Екзархъ, тѣ да избиратъ измежду двамата по-достойни най-достойни и въ това тѣхно право никой не бива да се бѣрка, нито да се опитва да опражнява, каквото и да е странично дѣление.

Това право на Св. Синодъ се опредѣля отъ 44 чл. на Екз. уставъ, който гласи така: „Първата Св. Недѣля, следъ като се удобри Епархийскиятъ изборъ, Св. Синодъ отива на църква, кѫдето следъ престойна къмъ Бога молитва, въ присъствието на народа, избира канонически и свободно едното отъ двамъ избрани лица. Веднага следъ това се вписва въ протоколната книга изложение за този канонически изборъ и се подписва отъ всички членове на Св. Синодъ.“

На тоя чл. отъ Екз. уставъ ето какво обяснение дава Св. Синодъ. Въ протоколъ № 68,

отъ 3.I 1891 год. той казва: „Следъ като удобри Епархиалното избиране, ако то е редово, Св. Синодъ делегира двама отъ членовете си да отидатъ въ Цариградъ, за да произведатъ съвместно съ Негово Блаженство Екзархъ предвиденото въ чл. 44 отъ устава каноническо избиране на едното отъ двамата избрани лица и да подпишатъ отъ свое име и отъ името на двамата отсътстващи синодални архиерей актъ за това духовно и решително избиране, следъ което, въ урежданъ день, пристигнатъ на въвено съ Негово Блаженство Екзархъ до ржкоположението на новоизбранния“. (Гл. Екз. отъ Хр. Танчевъ, стр. 21). Въ другъ единъ своя протоколъ № 395 отъ 11.I 1897 год. Св. Синодъ опредѣля, въ княжеството канонически изборъ на митрополитъ предшествува назначението имъ отъ гражданска власт (ibidem). А въ трето едно свое обяснение на същия 44 чл. отъ Екз. уставъ, Св. Синодъ като съпоставя (сръвнява) отъ една страна „одобрено отъ страна на Синода кандидатъ за архиерей (т. е. тѣхното вписане въ избирателния списъкъ) и отъ друга страна самото каноническо избиране, намира, че първиятъ никакъ не е равнотежъ съ каноническото избиране на архиепископъ, защото първото е само едно вписане на известно лице въ списъка на достоизбираемъ, когато второто е по-следния актъ, който църквата извършва подиръ това вписане и подиръ избирането това лице отъ клира и народа.“

„Екз. уставъ — продѣлжава синодалното разяснение — и църковните канони ясно указватъ разликата между едното и другото и, ако за първото се изиска предварителното съгласие на Св. Синодъ, то за второто (канонически изборъ) се получила пълно висшегласие, а другия не, както съвсемъ тенденциозно е съобщена работата и на в. „Миръ“ бр. 4124. Напротивъ, тукъ и двамата кандидати сѫ получили пълно висшегласие, затова и избора се смята за станалъ. А пъкъ щомъ е така, че рече съгласно чл. 41 отъ Екз. уставъ тѣ и двамата се считатъ за еднакво избрана.“

Съ това избирателните права на „клира и народа“, предвидени въ Екз. уставъ, се изчерпватъ; по-нататъкъ кой отъ двамата „законоизбрани“, еднакво достойни приемници, ще заеме овдовѣлния Митрополитски престолъ — това е вече право на Св. Синодъ. Този актъ за тѣхъ не само не е една безразлична формалност, за каквато изглежда да го смятатъ, но тъкмо наопаки: него Св. Синодъ счита за „каноническо“, „духовно“ и „решително избиране“;

на него и Св. Синодъ и Екз. уставъ гледатъ като на „последниятъ актъ“, които църквата извършва подиръ вписането въ каталога подиръ епархийския изборъ. Правото, което въ този случай висшата църковна власт упражнява, Св. Синодъ нарича право „безусловно“, „неотложно“. Преди църквата да упражни това свое право, никоя гражданска власт не може да назначава за митрополитъ когото и да е било отъ двамата избраници на епархиалните избиратели. Че канонически изборъ е най-важниятъ актъ въ цѣлата наша изборна система за митрополити, се вижда още отъ това, дето 44 чл. предписва този изборъ да става въ „църква“, „следъ престойна къ Богу молитва“ и въ присъствието на народа“. Че всичката тази тържествена обстановка не е само отъ желание да се предаде известенъ блѣсъкъ на избора, но че тук се крие и благочестивото желание да се измоли помощъ отъ Бога, та избора да стане напълно „канониченъ и свободенъ“ както това изиска Екз. уставъ — въ това едвали никой може да се съмнява.

(Продѣлжава на III-та стр.)

Мара Д. Бр. Каракашева
нѣма да приема на именния си денъ 28 августъ
Св. Богородица

ОБЯВА

Продѣлжава се разпродажбата на 1 порцела нова печка за отопление, 1 пиано, 1 желязна карса, мобили и други домашни вещи принадлежащи на Харитонъ Манукиянъ.

Преглеждане и спазаряване всѣки денъ отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ и отъ 2 до 6 часа следъ обѣдъ по ул. „Дойранъ“ № 36 (домъ д-ръ Донко Хасекиевъ).

Последенъ денъ на разпродажбата петъкъ (29 августъ) отъ 9 до 12 часа преди обѣдъ.

Пълномощникъ на наследниците:
ИВ. ГЕНОВЪ.

Плѣвенска окръжна постоянна комисия

Обявление № 3779.

Комисията по доброволно съгласие ще застрахова противъ пожаръ пристойката и дветъ постройки при окр. дърводълъско училище въ гр. Тетевенъ, ветеринарните амбулатории въ градовете Троянъ, Ловечъ, Луковитъ и медицинската амбулатория въ с. Дерманци, Луковитска околия.

Оферти се приематъ до 2 септември 1930 год.
гр. Плѣвенъ, 25. VIII. 1930 год.

ОТЪ ПОСТОЯННАТА КОМИСИЯ.

Окръжно практическо керамично (грънчарско) училище въ гр. Троянъ

ОБЯВА

№ 79.

Дирекцията на Троянското Окръжно Practischko Keramichno (Grъncharsko) Uchiliще известява:

1. За ученици въ началния курсъ се приематъ младежи свършили III прогимназиаленъ класъ и не по-възрастни отъ 17 години.

2. Записванията за учебната 1930—31 година ще почнатъ на 10 и ще продѣлжаватъ до 15 септември, следъ когато започнатъ редовните занятия.

3. За записването си, учениците подаватъ писмено заявление придръжено съ училищно, кръщено и медицинско свидетелства съ попълненъ именикъ, който имъ се дава отъ училището.

4. Курсътъ на училището е тригодишенъ и се изучаватъ: български езикъ, професионално законодателство, неорганична химия, сътководство, технология, стилознание, моделиране, специално рисуване и декориране, практика и хигиена.

5. Съвршилите училището иматъ право на свободно упражнение професията си безъ полагане майсторски изпитъ и се освобождаватъ отъ държавната трудова тегоба. Желаещите могатъ да продѣлжаватъ образоването си въ по-висши училища отъ същия видъ.

6. Училището е открито отъ Плѣв. Окр. Постоянна Комисия презъ 1928 год. и се помещава въ собствено здание, въ хубава мястностъ, хигиенично разположение и при обилна и чиста вода. Поставено е въ завидна обстановка и изгоди и разполага съ достатъчни удобства: широка удобна и здрава работилница, класни стаи, баня, канцелария, машини, модерни пещи и др.

ЗАБЕЛЕЖКА: При училището може да се уреди кооперативенъ пансионъ за храна и квартира.

гр. Троянъ, 4. юни 1930 год.

Отъ дирекцията.

Орѣховишко училищно настоятелство

Обявление № 35

На единадесетия денъ отъ публикуването на настоящето въ в. „Новъ погледъ“, въ централното училище въ с. Орѣховица, плѣвенско, ще се произведе търгъ чрезъ малонаддаване доставката на 80 кубика суhi джбови дърва, първоначална цена 300 лева кубика. Тържната комисия започва да приема документите отъ 8 до 12 часа, следъ което търгътъ се открива и продѣлжава до 18 часа. Ако наддаването продѣлжава, търгъ се прекъсва и окончателно съвршва до 18 ч. на следния денъ. За правоучастие въ търга се иска 10% върху първоначалната оценка. Чл. 122 отъ Закона за Б. О. и П. е задължителенъ.

24. VIII. 1930 г. ОТЪ УЧИ

По поводъ митрополитски изборъ въ Вратца

Но може би нѣкакъ ще запи-
та: до колко Св. Синодъ е съ-
вободенъ за каноническия изборъ
и дали повечето гласове, които
единия отъ кандидатите може
да получи (както е, напр., слу-
чая съ Вратчанския изборъ: единия
кандидатъ има 14 гл.
а другия 12 гл. (не ограничи-
ватъ свободата на Св. Синодъ,
като го задължаватъ въ полза
на кандидата, който е полу-
чили повече гласове?) — Нашите
читатели ще видятъ по на-
татъкъ, че горната въпросъ
не е съвсемъ неумѣстенъ при
наличността на нѣкои изрази
въ Екз. уставъ и при обясне-
ниятъ, които имъ е далъ Св.
Синодъ.

Споредъ нашето разбиране
духътъ на Екз. уставъ, Св. Синодъ
при каноническия изборъ
на митрополитъ има само
едно едничко ограничение: то-
ва ограничение се състои въ
той, дето той не може да из-
бере трето лице по мимо двамата
епархийски избраници, и
е длъженъ да избере непре-
менно единъ отъ двамата. Въ
това отношение Синодътъ е
толкова ограниченъ отъ волята
на клира и народа, изразена
чрезъ вота на епархийските
избиратели, колкото и епархий-
ските избиратели съ ограни-
чени отъ синодалната листа на
кандидатите, която тѣ нѣмътъ
право да гласуватъ. По-нататъкъ,
обаче, както за
епархийските избиратели, ограни-
ченията преставатъ и тѣ съ
съвършено свободни да си из-
бератъ двама души отъ пред-
ставената листа, които тѣ намъ-
рятъ за добре, така също и
Св. Синодъ отъ своя страна при
каноническия изборъ трѣбва
да биде абсолютно свободенъ
да избере единъ отъ двамата,
който той намѣри за добре. А
това съ други думи ще рече,
че разликата между гласовете,
които кандидатите получаватъ
на епархиалния изборъ за Св.
Синодъ не могатъ да иматъ ни-
какво решаваще значение. За
Синода, следъ като той вед-
нажъ утвърди епархийския из-
боръ, а двамата кандидати съ
еднакво избрани на епархиалния
изборъ, тѣ и двамата съ еднако до-
стойни и напълно удобрени отъ
клира и народа. Така че следъ
това, когото Св. Синодъ и да
избере отъ двамата, то въ слу-
чая еднакво ще изпълни „ис-
тинското желание на епархиалния
изборъ въ изложението му“ (гл.
стар. екз. уставъ чл. 53. Под-
чертаните отъ насъ думи въ
новия екз. уставъ чл. 44 съ из-
пуснати). Че това така имен-
но трѣбва да се разбира, ние
мислимъ, че е ясно само по
себе. Защо да се допусне обрат-
ното, а именно, че „истинското
желание“ на епархиалния изборъ
е изразено не въ лицето на ония
отъ двамата кандидати, които
съ получили пълно вишегласие,
а само въ лицето на оня
отъ двамата, който е полу-
чили 1—2 гласа повече отъ
други — и затова именно
Синода да е длъженъ непре-
менно него да избере, за да
уважи истинското желание на
народа. — Това би значило,
споредъ насъ, Св. Синодъ самъ
да наруши чл. 44 отъ Екз. уставъ,
който изрично го задъл-
жава свободно да избере отъ
двамата единъ. Зеръ може да
става дума за изборъ — та и
още свободенъ — тамъ, кѫде-
то избирателътъ (въ случаите
Св. Синодъ) е длъженъ отъ уваже-
ние къмъ волята на епархий-
ските избиратели да избере
този именно, за когото тѣ съ
дали най-много гласове. Въ та-
тъкъ случаите това нѣма да бъ-

де канонически изборъ, а про-
сто едно утвърждаване на епар-
хийския избранникъ. А пъкъ ние
видѣхме, че смисъла на чл. 44
отъ Екз. уставъ не е такъвъ.
Добре, но има хора, които
твърдятъ, че у насъ, т. е. у
Св. Синодъ, имало вече създа-
на традиция, винаги при ми-
трополитски избори да се из-
бере този отъ кандидатите, кой-
то на епархийския изборъ е
получилъ най-много гласове. И
дори нѣкои казватъ, че тази
традиционната създава една
традиция, която явно да нару-
шава основния статутъ на на-
шата църква. Да се приеме
подобно нѣщо, не значи ли да
се допусне, че самъ Св. Синодъ
— върховниятъ пазителъ на
църковните закони, ще лиши
себе си отъ едно църковно
право и единъ наложителенъ
дѣлъгъ каквито се възлагатъ не-
му както отъ църковни канони,
тѣй и отъ Екз. уставъ? За по-
добно нѣщо не биха могли да
се посочатъ никакви сериозни
мотиви. Споредъ насъ тукъ въ
проса се състои въ следното
непоразимо ограничение: Сигурно, Св.
Синодъ нѣколко пъти по редъ
му се случвало при изборъ на
митрополитъ да избира ония
кандидати, които случайно и на
епархийския изборъ съ полу-
чавали повече гласове. Отъ
тукъ непосветени въ сѫщността
на работата хора съ на-
правили заключение, значи, Св.
Синодъ винаги при избора на
митрополитъ се спира на тоя
отъ кандидатите, които има най-
много гласове, но, че това не е
освенъ едно погрѣшно заклю-
чение — това се вижда освенъ
отъ сѫщността на самата ра-
бота, но още и отъ това, че въ
църковната ни практика има
примѣри и отъ обратенъ ха-
рактеръ, такъвъ бѣше напри-
мѣръ не отдавна изборъ въ
Скопие, кѫдето сегашния скоп-
ски митрополитъ Неофитъ по-
лучи по-малко гласове отколкото
Борисъ Охридски, но при все това Св.
Синодъ при Екзархията избра
не Бориса, а Неофита. Какъ
може следъ това да се говори
за нѣкаква традиция, която про-
тиворечи на Екз. уставъ?

Но нека да се спремъ най-
после и на известното прото-
колно решение на Св. Синодъ,
на което посочватъ нашите
традиционности. Този протоколъ
гласи следното: „Споредъ екз.
уставъ едното отъ избраните
лица трѣбва да получи непри-
менно повече гласове отъ друго
и това взискане на уста-
ва, вземано въ паралелъ съ яс-
ното предписание на чл. 44 до-
казва, че Св. Синодъ не може
при каноническия изборъ да
пренебрѣгне истинното желание
на епархиалните избиратели,
които тѣ съ длъжни, споредъ
сѫщия чл. 44 да изразятъ и
препоръчатъ, порядъкъ, който
се е съблюдавалъ отъ Св. ни-
църква при становилъ до сега
канонически избори за архи-
епреи“ (пр. 83 б.III 1891 год. Хр.
Танчевъ ст. 20).

Пита се, какъвъ е смисъла
на този протоколъ? Преди всич-
ко трѣбва да признаемъ,
что протоколъ не е много я-
сенъ: въ края у него като
чели нѣщо липса. Въ него
се говори за нѣкакъвъ „поря-
дъкъ“, кой се бѣль съблюда-
валъ при становилъ досега из-

бори за архиепреи; но дали то
зи „порядъкъ“ трѣбва и за на-
предъ да се съблюдава, за това
протокола не говори нищо. Той
само констатира единъ поря-
дъкъ въ миналото, безъ да го
узаконява и за въ будеще. А
щомъ е така, че рече, че то
зи порядъкъ, какъвто той и да
е, не може да има силата на
закона.

Що се отнася до самия по-
рядъкъ, той, споредъ синодал-
ния протоколъ, се състои въ това,
че Св. Синодъ не може при
каноническия изборъ да
пренебрѣгне истинското же-
ление на епархиалните избира-
тели, което тѣ съ длъжни, спо-
редъ чл. 44 отъ Екз. уставъ да
изразятъ и препоръчатъ. Пита
се, откѫде Св. Синодъ е
взърътъ това „не може Св. Синодъ
при каноническия изборъ да
пренебрѣгне истинското же-
ление на епархиалните избира-
тели“? Ако се сѫди по про-
токола, изглежда, че тази фра-
за е застъпена отъ чл. 44 на
новия Екз. уставъ. Но това не е
върно, защото въ чл. 44 новия
Екз. уставъ не става нито
дума за нѣкакво истинско же-
ление по мимо вота на епархи-
алните избиратели. Нѣщо по-
вече дори. Когато въпросния
протоколъ бѣль държанъ презъ
1891 год. (6 мартъ), новия екз.
уставъ не е сѫществувалъ. Той
бѣль съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4 години по-късно, презъ 1895
год., а това значи, че казания
протоколъ нѣма нищо общо съ
новия Екз. уставъ, по който
днесъ се управлява българска
цирква въ царството. Този
протоколъ представя отъ себе
си тълкуването на стария Екз.
уставъ, който е отдавна отмѣнъ
отъ насъ, разбира се, заедно съ
неговите коментарии. Въ чл. 53 на тия
уставъ съставенъ, както знаемъ,
4

МИНЕРАЛНИТЕ БАНИ ВЪ БЪЛГАРИЯ

1. София. Топли минерални бани съ модерна постройка. Има водолечебен институт. Лъкуватъ: остеъ и хронични ревматизъмъ, подагра, наследствен сифилисъ, кожни болести, ишиасъ (възпаление на седалищния нервъ). Водата лъкува още и разни отравяния съ метали (олово у словослагателнѣ) и пр.

2. Овча Купель. Далечъ отъ София 5 км. Минерален изворъ. Лъкува разстройство (катаръ) на стомаха, червата. Баните сѫ на открито, стара постройка. Лъкуватъ още всички ревматични заболявания, неврни болести, слабокръвие и др.

3. Горна Баня. Отъ София юго-западно 10 км. Отива се съ влака или съ трамвай до спирка Павлово и съ файтонъ или автомобилъ до Г. Баня. Модерна постройка. Прочути сѫ лъкуване на всички стомашни и чревни болести, остеъ и хронически ревматизъмъ, подагра, бъбречни и чернодробни камъни, както и всички болести на пикочната система, безплодието у жената и др.

4. Княжево. Край София 8 км. съ трамвай. Стара ремонтирана постройка. Лъкува всички неврни болести, слаботълени и др.

5. Банки. Далечъ отъ София около 18 км. на западъ. Отива се съ желъзна. Най-урдената и модерна баня съ комфортъ. Има хубавъ паркъ. Помага при обща слабостъ, неврни и сърдечни болести, разни видове ревматизъмъ, подагра, травматични повреди (натрътвания, счупвания, нахъвания, детородните органи у жената) и др.

6. Панчарево. Източно отъ София 13 км. къмъ Самоковъ. Отива се съ автомобилъ. Лъкува ревматизъмъ, разни кожни болести, дихателни болести и храносмилателни разстройства.

7. Костенецъ-Баня. Хубавъ курортъ. Отъ гара Костенецъ съ автомобилъ. Стара постройка. Баните лъкуватъ разни отравяния, скрофули, ракъ, болести на жълчката, черния дробъ и чревата, ревматизъмъ.

8. Солу-Дервентъ. Прочути съ Момина баня. Голъма еманация съ 580 кюри. Лъкува ракъ на кожата, затъстване, захарна болестъ, пъсъкъ въ бъбреци, подагра и ишиасъ.

9. Юстендилски бани. Го-реши минерални бани въ града. Лъкуватъ отлично болести на дихателните органи (хронически), болести на ставите и кости, травматични повреди, ревматизъмъ, отравяния, скрофулоза и други.

10. Сепарево. Отъ Дупница източно 10 км. Прочути бани въ лъкуване на женските полови органи, ревматизъмъ и кожни болести.

11. Хисаря. Отъ Пловдивъ 42 км. северо, и 16 км. отъ Карлово. Почти най-старите бани въ България, отъ римско време. Добъръ, топъл и постоянно климатъ. Иматъ пръснати много извори:

а) „Момина баня“. Температура 46-56. Вътрешно водата е прочути и се слави съ отличното действие противъ че-нодробни и бъбречни камани. Лъкува външно всички ревматизми, травматични повреди, подагра, ишиасъ и други болести на нервната система (успокоятелно).

б) „Хавузътъ“. Съ най-висока температура 48-8 С. Помага при ревматизъмъ, женски болести и храносмилателни разстройства.

в) „Инджеза“. Температура 41-2 С. Лъкува болести на пикочните органи, слабо-нервни и ревматизъмъ.

г) „Парилки“. Температура 47-7 С. Помага при остеъ ревматизъмъ, болести на дихателните и храносмилателните органи.

д) „Кюпчезъ“. Температура 41-2 С. Помага при ревматизъмъ, пикочните и храносмилателните органи и слабонервни.

е) „Чулуджа“. Температура 41-6 С. Отлично помага при страдането отъ разни парализи, болести на кръвообращението, хемороиди (маясълъ) и други.

12. Карловски бани. Температура 46-5 С. Климатъ умъренъ и отлично действува на слаботълесни. Баните лъкуватъ всички ревматични заболявания и др.

13. Хасковски бани. Температура 60 С. Отлично действува противъ болести на дихателната система, кръвоносната система и др.

14. Лаждене. Температура 53 С. Има три бани: мажка, женска и „Вельова баня“. Прекрасна мястностъ съ отличенъ климатъ. Лъкува вътрешно чрезъ пиене. Стомашни и чревни болести (катари), подагра, страдания на черния дробъ и пикочните органи (пъсъкъ). Баните действува успокоятелно на нервната система; при ревматизъмъ, травматични повреди (натрътвания, счупвания, нахъвания, детородните органи у жената) и др.

15. Вършецъ. Подъ Врачанска балкана 32 км. отъ Враца. Модерни постройки. Два извора. Температура 35 С. и 32 С. Лъкуватъ слабокръвие, слаба и нервна слабостъ, хронически болести на пикочните органи и др.

16. Казанлъшки бани. При село Овощникъ. Температура 43-6 С. Помага при невралгии, стомашни разстройства, ревматизъмъ.

17. Стрелчански бани. При с. Стрелча, 14 км. отъ Панагюрище. Помага при ревматизъмъ, неврни и стомашни болести. Водата е силно радиоактивна, на двета извора е 249 и 248 кюри. Околността съ чудесна природа и чистъ пълни въздухъ.

18. Юрушки бани. Близо до с. Кованлъкъ, самоковска околия. Лъкуватъ ревматизъмъ, неврни и кожни болести. Температура 74 С.

19. Павелъ-Баня. При с. Павелъ, казанлъшко. Баните сѫ познати още отъ старо време. Водата силно радиоактивна съ температура 46-2 С. Природата хубава. Лъкува болести въ користъ и ревматизъмъ.

20. Кортенски бани. При с. Кортенъ, ново загорско, 15 км. северо-западно отъ Нова Загора. Лъкува всички ревматични заболявания, разни ставни и кожни болести. Природата хубава. Водата е радиоактивна съ температура 58 С.

21. Сливенски бани. При с. Налбантларе, Сливенско. Има нѣколко извори. Температура 46 С. Лъкува кожни болести, скрофули, ревматизъмъ и др. Водата се пие противъ увеличение черния дробъ (жълчън пъсъкъ), пикочни камъни, подагра, маясълъ (хемороиди) и други.

22. Карабърлий, карловско. Топли бани, температура 32-30 С. Помага при ревматизъмъ, външни повреди на кожата (рани), неврни болести и др.

23. Долна-Баня. 8 км. отъ гара Костенецъ-Баня. Температура 57 С. Лъкуватъ ревматизъмъ, кожни и неврни болести.

24. Чанакчиийски бани. Температура 48 С. Лъкуватъ ревматизъмъ, кожни болести, скрофули и др.

25. Красновски бани, при с. Красново. Температура 45 С.

С. Чистъ въздухъ, чудесна околностъ въ полите на Сръдана-гора. Лъкуватъ ревматизъмъ, кожни болести, неврни болести и др.

26. Бълчински бани, при с. Бълчинъ, самоковско. Температура 38-7 С. Помага при тълесна слабостъ, слабокръвие и др. Околността съ хубава природа и чистъ планински въздухъ.

27. Нареченски бани, при с. Нареченъ. Чистъ въздухъ всрѣдъ красива и залесена мястностъ. Много се употребявава за пиене и действува противъ катаръ на бронхите, катаръ на стомаха, болести на червата, бъбречитъ, противъ ракитизма, неврни болести и др. Външно чрезъ бани лъкуватъ ревматизъмъ и др. Водата има температура 32 С. Споредъ изследванията резултатътъ сѫ повече отъ от-

лични. Установено е, че единъ отъ Нареченските минерални извори има радиоактивностъ 1190 кюри. Следователно този изворъ е пети по редъ въ цѣла Европа по своята радиактивностъ. Въ сравнение съ Столудервентъ, радиоактивността му е двойна. Водата на самата баня Нареченъ има 380 кюри при температура 23 С.

28. Старо-Загорски бани, при с. Сулича. Температура 45 С. Хубава околностъ. Лъкуватъ ревматизъмъ и др.

29. Лаждитъ, бургаско. Температура 42 С. Лъкуватъ ревматизъмъ, подагра, маточни болести, разни парализи и невралгии и др.

30. Панагюрски бани, при с. Бъта. Температура 46 С. Лъкуватъ ревматизъмъ, ишиасъ и др.

Петко Ц. Петковъ
Медиц. фелдшеръ

ТОАЛЕТНИ артикули, четки, пасти за зъби отъ първокласни фабрики, пудри бръснарски артикули, сапуни само при Хр. Хар. Балабановъ — Плѣвенъ.

Електрическата централа съобщава на своите абонати, че много отъ тѣхъ не сѫ изправни въ плавашкия си и сътова спъватъ правилния развой на предприятието, което е вънвъзможност да отдѣля специални инкасатори, които да посетятъ абонатите повече отъ два пъти въ месеца. По горната причина, поканватъ се всички абонати да се издължатъ веднага съ първото посещение на инкасатора, или най-късно на дадените отъ тѣхъ срокове съ жълтите покани.

При неспазване на горното, неиздължилите се абонати ще се прекъсватъ, безъ друго предупреждение. Скачването имъ къмъ мрежата ще стане следъ пълното имъ издължение, внасяне съответните такси и чакане на реда си.

Умоляватъ се всички г. граждани, които забележатъ нѣкои повреди по електрическата мрежа, причинени отъ времето или злоумишлено, да съобщатъ въ електрическата централа, за да бѫдатъ своевременно отстранени повредите, като във втория случай съобщатъ и виновниците, които да могатъ да бѫдатъ преследвани углъвно и материално. Съ горните съобщения граждани ще принесатъ голъма полза на електрическата централа и ще спомогнатъ да намалятъ до минимумъ зачестилите се повреди по електрическата мрежа, особено на рочното чупене на уличните лобуси и крушки.

Въпрѣки направените предупреждения, нѣкои граждани разширяватъ своята електрически инсталации съ допълнителни лампи, безъ да се иска разрешение и безъ тѣ да бѫдатъ преглеждани и приети отъ електрическата централа.

Въ повечето случаи тѣзи разширения, били тѣ направени отъ електрически бури или случайни работници, не отговарятъ на предписанията и представляватъ опасност за стопаните имъ, особено съ настѫпването на есенята и зимата. Всъщо допълнение тръбва да се иска отъ стопанина на инсталацията, да се приеме отъ електрическата централа.

Въ случай на дефекти, ще се държатъ отговорни самите стопани.

Дава се ПОДЪ НАЕМЪ мобилирана стая 7 кв. близо до Инспекцията на труда. Справка редакцията.

Бакалницата срещу общината СЕ ДАВА ПОДЪ НАЕМЪ. Споразумение съ Тодор Иотовъ.

ХРОНИКА

Редакционни. — Вестникът ни не излѣзе миналата седмица, поради отсѫтствието на редактора г. Цанковъ.

„Новъ погледъ“ ще излиза занапредъ редовно въ срѣда и събота и ще има художествено литературна хумористична страница съ портрети на непризнати и признати държавници, артисти, журналисти, писатели и поети.

Една наредба. — Плѣвенската община е публикувала вече наредбата за свикването на младежитъ, подлежащи къмъ 10 трудовъ наборъ.

Комисията ще преглежда на 17 септември т. г.

Благодарност. Управлението на Плѣвенския пансионъ за сираци отъ войните благодари отъ името на сираците при същия — на наследници на покойната баба Тодорица Хр. Маркова за изплатената сума 200 лева, по случай 6 месеца отъ смъртта ѝ, за подобрене обядъ имъ на 21-и август т. г. Отъ пансиона.

ОЧИЛА за стари и млади противъ слънцето, стъкла и др. въ разнородни рамки на конкурентни цени само при Хр. Хар. Балабановъ — Плѣвенъ.

Младежкиятъ македонски конгресъ се е засирилъ вчера. Конгресътъ тая година е отбелязъл голъмъ приръстъ на младежите отъ организациите и пълно единодушно и ентусиазъмъ.

Нови фасони елегантни и най-ефтини шапки ще намърчатъ само при магазинъ „ПРАГА“. Дамски и мажки чорапи, всички цветове марка „Кабо“ на фабрични цени.

Студентски. — На 22 т. м. въ града се състоя общо събрание на Плѣвенската студентска корпорация — студенти следващи въ София — на кое то се избра настоятелство въ следния съставъ: председателъ Тодор Фичевъ — медикъ, подпредседател Христо Данаиловъ — юристъ, секретаръ Коста Ангеловъ — юристъ, касиеръ — Кирилъ Г. Домускиевъ — юристъ, съветничка — Душка Ап. Рагева — физ.-мат. Контролна комис. Фердинандъ Николовъ, Цвѣстана Кацарова и Иванъ Аневъ.

Корпорацията известява, че членовете отъ настоятелството даватъ сведения за постъпване въ Софийския университетъ на всички желаещи да продължатъ образоването си.

ФЛИТЪ и само ФЛИТЪ, единствения насекомоизтребител не парфюмира, а уничожава насекомите; само при Хр. Хар. Балабановъ — Плѣвенъ.

е обущарски магазинъ, въ който се изработва по поръчка всъкакъвъ видъ **ОБУВКИ** — специално отдѣление — **санаториумъ** за поправка на всъкви вехти обувки.

И двата отдѣла се завеждатъ лично отъ **Димитъръ Ламби Личовъ** А. Б. В.